

[Boligministeren.]

vejsler om brandsikringsudgifternes størrelse og finansiering har været lagt til grund ved lovforslagenes udarbejdelse. Det har i denne forbindelse været væsentligt, at det i dag må konstateres, at udgiftsniveaueet for brandsikringsarbejder i det erfaringsmateriale, man havde som grundlag ved udarbejdelsen i sin tid af brandsikringsloven – og som stammede fra Københavns boligkommission – har været for lavt ansat.

Som nærmere omtalt i lovforslagets bemærkninger har den senest stedfundne udvikling medført, at det ikke længere vil være rimeligt at opretholde kravet om, at de nødvendige brandsikringsforanstaltninger i bygninger opført før år 1900 – de såkaldte § 2-ejendomme – skal være gennemført inden den oprindeligt fastsatte frist, 1. april 1977.

Der er i konsekvens heraf i det forlig, der i februar 1977 er indgået mellem socialdemokratiet, det konservative folkeparti, centrumdemokraterne, det radikale venstre og kristeligt folkeparti om bl. a. beskæftigelsesforanstaltninger og boligpolitiske forhold, opnået enighed om, at fristen for gennemførelse af brandsikring af § 2-bygninger bør foreslås forlænget fra 1. april 1977 til 1. oktober 1977. Jeg vil godt i denne forbindelse understrege, at jeg under lovforslagenes behandling i folketinget vil være villig til at drøfte, om denne udsættelse nu også er rummelig nok.

Der er samtidig mellem boligforligspartierne enighed om at gennemføre forskellige foranstaltninger for at lette og billiggøre finansieringen af brandsikringsudgifter. Det forudsættes således, at der gennemføres forskellige ændringer i den midlertidige boligreguleringslov og realkreditloven, ligesom der mellem deltagerne i februarforliget er enighed om at fremsætte forslag om, at 30 mill. kr. af de 50 mill. kr., der er afsat som led i regeringens beskæftigelsesfremmende foranstaltninger til sanering og brandsikring, stilles til rådighed for Grundejernes Investeringsfond til ydelse af tilskud til brandsikringsarbejder på ejendomme, der er omfattet af lovens § 2.

Om disse direkte statslige tilskud til brandsikring vil jeg kort sige, at det efter forslaget alene er tanken, at de skal anvendes, hvor udgiften for den enkelte lejlighed er særlig stor, og hvor den nødvendige lejeforhøjelse på grund af lejlighedens ringe areal ellers ville blive meget belastende for lejeren.

Forslagene om en udvidet finansiering af brandsikringsforanstaltningerne sigter dels på at udvide adgangen til at anvende midler fra den udvendige vedligeholdelseskonto, dels på at forbedre mulighederne for at optage lavt forrentede lån i Grundejernes Investeringsfond og endelig på at udvide adgangen til at optage realkreditlån til brandsikringsformål.

På baggrund af finansieringsproblemernes omfang foreslås det endvidere, at boligministeren indtil 1. april 1979 skal godkende kommunalbestyrelsens eventuelle beslutning om, at også andre end § 2-bygninger skal brandsikres inden bestemte tidsfrister.

Om de tekniske krav kan jeg oplyse, at boligministeriet samtidig med fremsættelsen af disse lovforslag har udsendt en vejledning, der udbyder forståelsen af bekendtgørelsen af 27. februar 1976 om brandsikring af ældre beboelsesbygninger. Vejledningen er udarbejdet efter forhandlinger med repræsentanter fra Grundejernes Landsforbund og Lejernes Landsorganisation. I vejledningen er redegjort for nye og billigere metoder til sikring af eksisterende trappedøre. Endelig er der ved en ændring af bekendtgørelsen den 15. marts 1977 gennemført lempede krav med hensyn til brandsikringsforanstaltninger i sammenbyggede en- og tofamiliehuse.

I relation til brandsikringsloven kan jeg om genhusningsproblematikken oplyse, at Boligselskabernes Landsforening har tilkendegivet, at man over en 2-årig periode vil være villig til at udvide de almennyttige boligselskabers genhusningsforpligtelse fra hver 5. til hver 3. ledige lejlighed. Landsforeningen forudsætter herved, at Københavns kommune foretager en tilsvarende udvidelse af genhusningen i kommunens egne ejendomme – en forudsætning, som jeg er overbevist om, at Københavns kommune vil leve op til.

Inden for den private udlejningsmasse har Grundejernes Landsforbund oplyst, at der gøres, hvad der kan for at skaffe 1.000 lejligheder til genhusningen.

Ud over de tidligere omtalte initiativer på brandsikringsområdet skal jeg endelig nævne, at der i forslagene om ændring af den midlertidige boligreguleringslov og realkreditloven også indeholdes bestemmelser om forbedring af finansieringsmulighederne for almindelige opretnings-, vedligeholdelses- og forbedringsarbejder. Denne del af forslagene skal ses som et led i bestræbelserne for at øge beskæftigelsen.